

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Io. Iac. Chiffletii De Linteis Sepulchralibus Christi
Servatoris Crisis Historica**

Chifflet, Jean-Jacques

Antverpiae, 1624

Cap. XXXII. De velo circa coxas: tum de sacrarum Imaginum colore,
ratione & modo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64456](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64456)

ces, quæ deinde vnguentis oblitteratæ oppletæ-
 que sunt, distinctissimè refert. Frontem igitur ex-
 hibet cruore conspersam è spineâ coronâ manan-
 te: liuidum vultum, genas tumidas, nempe ex
 colaphis, præcipuè dextram, quæ sinistrae Chri-
 sti respondet: cæsariem barbamque aut carptim
 vellicatam, aut concreto sanguine deformatam;
 cervicem spinis confixam & conuulneratam:
 largum cruorem è manuum, pedumque, ac late-
 ris vulneribus emissum: humeros quâ flagris, quâ
 crucis gestatione conscissos afflictosque: collum
 foedè intumescens ex funibus, catenisque, quibus
 vinctus ac raptatus: crura, brachia, lumbos, pe-
 ctus, totum corpus, vel diris ictibus contusum, vel
 flagellorum vibicibus confertim decussatis disse-
 ctum, vel sanguineis guttis vi verberum excussis
 foedè maculatum; vt meritò de Christo patiente
 exclamarit Euangelicus Vates: *A plantâ pedis vs-* Isaias c. 1.
que ad verticem, non est in eo sanitas.

CAPVT XXXII.

*De velo circa coxas: tum de sacrarum Imaginum
 colore, ratione & modo.*

VELI ad coxas, & partes pudendas, nulla nota
 in Sudario Vefontino; nec relictum par est

Bb 2

cre-

Tom. 10.
Tract. 36.

credere illud ipsum, quod è cruce pendentem ob-
tlexerat; quippe quod pollincturam prohibuisset.
In Sindone verò Taurinensi, agnosco veli huius
vestigia cum Salmerone, qui affirmat in eâ Sin-
done (quæ tum cùm scriberet, Nicæ asseruaba-
tur) tam partem anteriorem quàm posteriorem
ostendere huius veli signa apertissima. Et hunc
esse communem sensum, indicant Taurinensis
Sindonis imagines, quotquot vidi (vidi autem
quamplurimas, & diuersis formis excusas) quæ
omnes velum pudendis præensum referunt. At-
que hoc distinctiùs affirmo, quòd video Paleo-
tum & Mallonium, nullâ factâ pepli huius men-
tione, eius loco agnouisse in Christi lumbis hor-
ribilem plagam, siue ex catenis, quibus constri-
ctus, siue ex verberum in eadem parte crebrò re-
petitis ictibus. Verùm illam ipsam quam pro-
ponunt imaginem, litterâ C, diligenter inspicien-
ti, satis apparet lintei cuiuspiam circa Christi
lumbos religati plicaturas in eâ potiùs, quàm vul-
nus aliquod repræsentari: neque ater & sangui-
neus color facit pro vulnere; non enim potuit ve-
lum illud non esse conspersum manante cruore è
capitis, manuum, lateris, humerorum, ac totius
thoracis, præcipuè verò lumborum crudis adhuc
& recentissimis vulneribus. Non ergo Sindon, vt

volunt, latum vulnus ad lumbos exhibet, sed velum cruentum lumbis circumligatum. Et verò quis credat, priùs detractum iis partibus velum, quàm corpus Christi à cruce ad pollincturæ locum deportaretur? Minimè autem assentior Gretsero, Iansenio, Suari, aliisque apud Lorinum existimantibus pependisse Christum è cruce planè nudum, & absque tegumento vlllo ad partes quas tegi iubet natura. Nam primò, alius videtur Ecclesiæ sensus, quæ omnes crucifixi Domini imagines obuelatis coxis proponit. Deinde contrarium asserentem legimus Deiparam Virginem in Reuelationibus S. Brigittæ,^a duobus locis: pudori scilicet filij sui consultū, illo velamine verendis obducto: quod ipsum confirmant^b S. Anselmus,^c S. Bernardus,^d Vincentius Brunus,^e Salmoner,^f Mallonius in Paleotum, aliique benè multi. Displicet tamen^g Abulensis, cùm asserit Christum crucifixum, imò etiam sepultum fuisse cum femoralibus. *Nemo namque, inquit, tam durus foret, ut immemor humanae verecundia, hæc auderet detrabere, nec id Christus pateretur.* Sed hæc inania, & absque auctore. Illud verò notandum pro nostrâ sententiâ; quòd plerique Patres à Gretsero & Lorino laudati, cùm Christum nudum in crucem actum affirmant, non proinde

Bb 3 negant,

^a Lib. 1.
c. 10. &
l. 4. c. 7.
^b Dial. de
Pass.
^c Serm. de
Pass.
^d Medit.
38.
^e To. 10.
Tra&. 35.
^f Cap. 6.
n. 10.
^g Par. 5.
c. 42.

198 DE LINTEIS SEPVLCHR. CHRISTI
negant, peplum illi circa pudenda obligatum;
nudus enim (à maiori scilicet parte) rectè dici po-
tuit, si illis dumtaxat obuelatis partibus, cetera
absque tegumento fuit.

In sacrarum Imaginum coloribus, materiam
specto & formam: in Taurinensi, vnicam mate-
riam agnosco; Christi cruorem, ac saniem pretio-
sam: in Vefontinâ, præter sanguinem, etiam vn-
guenta. Forma autem coloris hæc est: Vefontina
icon extra quinque vulnera, quorum luculentus
est rubor, tota ex flauo pallefcit: Philippo II. Hi-
spaniarum Regi cùm depicta est in linteo, nullus
eam color sic ementiri potuit, vt tinctura caryo-
phyllorum & cinnamomi, per aquam vitæ extra-
cta. Taurinensis Imago, ferè vbique purpùreo
atroque constat, nec aliud pænè quidquam nisi
vulnus habet: quamuis etiam lineamenta totius
corporis distinctè satis adumbrat, ita vt corporis
totius externæ speciei ex flauo diluto atque albe-
scente delineatæ, stigmata vulnerum omnium
appicta videantur.

Supereft picturæ modus ac ratio, quam affir-
mo non modò non manu factam, sed etiam su-
pra naturæ vires: primùm, quia inquinari tantùm
debuerant lintea sacro Christi corpore, vel cruen-
to, vel peruncto; at non tam distinctè depingi.

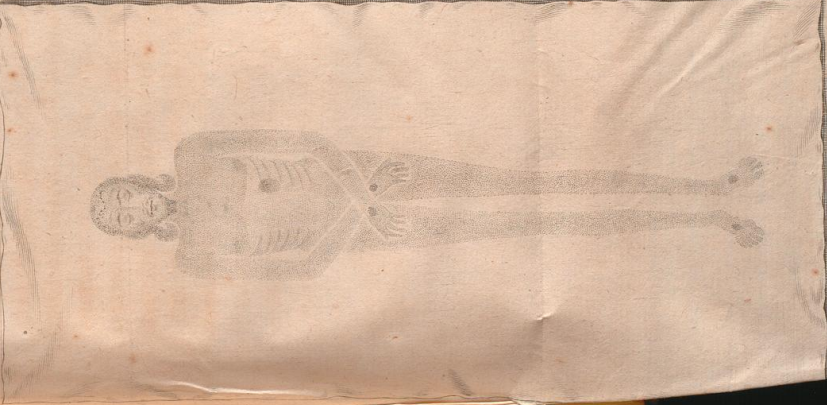
De-

S. Suidon Taurinensis

Sudon Taurinensis refert corpus Christi
cruentum, et recens de Cruce depositum ;
Sudarium vero Bisontinum exhibet illud
idem iam lotum ac porunctum, et in
sepulchro compositum .

S. Sudarium Bisontinum

Chiffre
1113
de
l'ancie
sepul
de mab
d'anti
qui
1113
15

Deinde quia Sudarium sub institis toti corpori circumuolutum credimus; cùm tamen anterioris tantùm faciei lineamenta hauserit. Denique non apparet latior vultus in sacris Linteis, quàm qui homini in planâ tabulâ ex arte depicto conuenit; esset autem multò latior, si ex naturali dumtaxat genarum attactu colorem contraxisset: quod experiere, si laruanr aut mappam vultui admoueas, deinde id quo totus vultus tegebatur, in planum extendas; tunc enim multò latiùs excurret, & ultra naturalis symmetriæ leges. Voluit nimirum Christus in sacris Linteis non suę tantùm mortis, sed etiam externæ corporis conformationis extare monumentum. Sudarium Vefontinum, quod tibi sermone hæctenus depinxi, en tibi in ectypo, ad prototypum quam fieri potuit accuratissimè expresseo, vnà cum Sindone Taurinensi, oculis subiicio.

*Inserenda hęc Imago S. Sudarij Vefontini
& S. Sindonis Taurinensis.*

CA-